U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) Bc. L. R., b) T. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, čj. 26553/17/5300-22442-706033, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2018, čj. 10 Af 34/2017-75,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce a) **se odmítá.**

II. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně b) **se zastavuje.**

III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci [dále „stěžovatelé“ nebo jednotlivě „stěžovatel a)“ a „stěžovatelka b)“] se kasačními stížnostmi domáhají zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla výrokem I. odmítnuta žaloba stěžovatelky b), výrokem II. nebyla přiznána náhrada nákladů řízení mezi stěžovatelkou b) a žalovaným, výrokem III. nebylo stěžovatelům přiznáno osvobození od soudních poplatků a výrokem IV. byla zamítnuta žádost stěžovatelů o ustanovení zástupce.

[2] Městský soud stěžovateli a) nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl žádost o ustanovení zástupce z toho důvodu, že vypočítal jeho průměrnou hrubou měsíční mzdu na přesahující 28 000 Kč. Takový příjem nepovažoval za tak nízký, aby to odůvodnilo vyhovění podaným návrhům.

K výroku I.:

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil podmínky přípustnosti kasační stížnosti stěžovatele a) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[4] Podstatou kasačního přezkumu je přezkum rozhodnutí městského soudu pouze v rozsahu námitek, které stěžovatel uvede [s výjimkami danými § 109 odst. 3 a 4 zákona

č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci městského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které městský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné.

[5] Nesměřují-li kasační důvody proti závěrům městského soudu, opírá se kasační stížnost jen o „jiné důvody“ než důvody uvedené v § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[6] Nejvyšší správní soud stěžovatele a) usnesením ze dne 23. 5. 2018, čj. 8 Afs 61/2018-40, vyzval, aby doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. V odůvodnění tohoto usnesení jej poučil, že dle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, *„je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“* Dále jej Nejvyšší správní soud poučil, že *„[t]yto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).“*

[7] Podstatou přezkumu právě projednávané věci ve vztahu ke stěžovatelovi a) je, zda městský soud správně posoudil jeho návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Tedy například to, zda městský soud správně vypočítal jeho příjmy, nebo to, zda tyto příjmy odůvodňují závěr, ke kterému městský soud dospěl. Nejvyšší správní soud obdržel od stěžovatele a) dne 11. 6. 2018 doplnění kasační stížnosti, kde tyto závěry žádným způsobem nesporuje. V tomto doplnění velice podrobně popsal důvody, pro které spatřuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Toto rozhodnutí ovšem není v nyní projednávané kasační stížnosti přezkoumáváno. Jak již bylo uvedeno, stěžovatel a) podal kasační stížnost proti rozhodnutí, kterým mu nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a ustanoven zástupce. Pouze tyto úvahy tak nyní může rozporovat. Důvody, pro které napadá rozhodnutí žalovaného specifikované v záhlaví, je nutné uvést až v okamžiku věcného projednání žaloby (resp. kasační stížnosti).

[8] Stěžovatel a) nebrojí proti závěrům městského soudu obsaženým v napadeném usnesení. Za tohoto stavu věci nemůže Nejvyšší správní soud kasační stížnost projednat a nezbývá než ji jako nepřípustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítnout.

K výroku II.:

[9] Stěžovatelka b) společně s podanou kasační stížností nezaplatila soudní poplatek s ní spojený. Nejvyšší správní soud ji proto vyzval výše uvedeným usnesením sp. zn. 8 Afs 61/2018, aby jej ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila. Usnesení bylo stěžovatelce b) doručeno dne 28. 5. 2018. Tímto usnesením zároveň rozhodl o tom, že se stěžovatelům nepřiznává osvobození od soudních poplatků a zamítá se jejich návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[10] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]. Tento poplatek je dle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, zpoplatněn částkou 5 000 Kč.

[11] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě alespoň 15 dní; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[12] Dne 11. 6. 2018 stěžovatel a) i stěžovatelka b) doručili soudu nový návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. V tomto novém návrhu netvrdí žádné nové skutečnosti, nebo alespoň nedoplňují ty informace, kvůli jejichž opomenutí, byla jejich prvotní žádost zamítnuta. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65, není soud povinen rozhodovat o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků, pokud nová žádost neobsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti. Dle rozsudku kasačního soudu ze dne 12. 5. 2008, čj. 3 Ads 43/2007-150, platí obdobné ve vztahu k návrhu na ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud tak nemá povinnost o nové žádosti rozhodovat.

[13] Podle pravidel pro počítání lhůt uvedených v § 40 odst. 1 s. ř. s., lhůta k úhradě soudního poplatku uplynula dne 12. 6. 2018. Stěžovatelka b) v této lhůtě soudní poplatek nezaplatila, a proto Nejvyšší správní soud řízení o její kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

K výroku III.:

[14] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost stěžovatele a) odmítnuta a řízení o kasační stížnosti stěžovatelky b) zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. července 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu